

Arrest

nr. 346 709 van 18 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 22 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORRÉ loco advocaat K. VERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 mei 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 september 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 november 2025 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, M. Y. N. ((...) 2008), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent een Pashai en soennitisch moslim afkomstig uit het dorp Omar Qala, gelegen in het district Dar-e-Nur van de provincie

Nangarhar. Zo'n drie of vier keer in uw leven verbleven jullie in het dorp als het seizoen warm was en woonden in de stad Jalalabad als het weer koud was. Zo'n drie of vier jaar voor de machtsovername bleven jullie permanent in de stad Jalalabad na een aanval van de taliban op het districtshuis. Hier verbleven jullie in de regio Qalai Janan Khan. Ongeveer twee maanden na de machtsovername keerden jullie terug naar het dorp wegens financiële redenen. U ging naar school tot de vijfde graad en volgende religieuze lessen. Uw vader overleed na de machtsovername in het dorp.

Uw broer S. K. M. (O.V. ..., CG ...) werkte zo'n vier of vijf jaar voor het nationaal leger. Eerst was hij vice directeur van een soldatencompagnie en na verloop van tijd werd hij de commandant van de soldatencompagnie. Hij werkte in de provincie Logar. Met de machtsovername verliet hij Afghanistan en reisde naar België. Hij diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 2 juli 2024. Op 19 juli 2024 kreeg hij een beslissing 26quater (weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten) omdat Roemenië verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek.

Drie of vier maanden na de machtsovername kwamen de taliban een eerste keer naar jullie huis en vroegen waar uw broer was. Uw moeder zei dat ze niet wist waar hij was en de taliban vertrokken terug. Ongeveer een maand later kwamen de taliban een tweede keer. Ze hadden door dat uw broer daar niet meer was, en wilden u in de plaats meenemen. Uw moeder zei dat u niet thuis was en de taliban sloegen uw moeder. De taliban wilden jullie huis binnenkomen waardoor uw moeder en schoonzus begonnen te schreeuwen. Hierdoor kwamen de burens naar buiten en vertrokken de taliban terug. Ook ontvingen jullie een dreigbrief van de taliban. Er werd besloten dat u niet langer veilig was aldaar en dat u beter kon vertrekken. Uw broer en maternel oom regelden uw vertrek.

Twee of drie dagen later vertrok u. U reisde via Pakistan naar Iran. Hier verbleef u wegens financiële problemen meer dan een jaar. Vervolgens reisde u verder via Turkije, Bulgarije, Servië, Montenegro, Bosnië, Slovenië, Italië, en Zwitserland naar Duitsland. Onderweg werd op 5 april 2024 een verzoek van u geregistreerd in Bulgarije. U wachtte de procedure niet af en reisde door. In Duitsland diende u een verzoek om internationale bescherming in op 2 juli 2024. U kreeg er een negatieve beslissing op 28 maart 2025 en reisde door naar België. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 5 mei 2025, als niet-begeleide minderjarige. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban of levenslang opgesloten te worden in de gevangenis wegens de job van uw broer.

Na uw vertrek kwamen de taliban nogmaals naar uw huis. De taliban sloegen uw moeder zeer veel en ze moest verzorgd worden in de kliniek.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende originele documenten neer: uw taskara en geboortecertificaat, de taskara's van uw broer S., zussen S. en Z., en uw moeder, het secundair diploma en een certificaat van Engelse les van uw broer S., en verschillende certificaten, foto's (kopieën) en een badge van zijn job, twee bankkaarten van S., een foto van jullie samen, een foto van de wonde op uw moeder haar hoofd, en de envelop waarmee de originelen werden opgestuurd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeert om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Waar u nog verwees naar een soort bult op uw hoofd, die u reeds sinds uw kindertijd heeft, waardoor u hoofdpijn krijgt als u bijvoorbeeld te lang in de trein of de auto zit en vervolgens ook pijn krijgt aan uw onderarm, dient opgemerkt te worden dat u naliel hier enige attesten omtrent voor te leggen (CGVS, p.4). U zou naar eigen zeggen op 30 september 2025 geopereerd worden hieraan. Er werd u meegedeeld dat u het moest aangeven als u last zou hebben of pijn en dat er altijd een pauze kon genomen worden (CGVS, p.5). Voor de rest gaf u aan dat het goed gaat met uw gezondheid (CGVS, p.4). Verder werd u op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u het gevoel had dat u alles kon vertellen en of u zich oké voelde tijdens het interview, waarop u instemmend antwoordde (CGVS, p.24). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door u, uw voogd of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in uw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen

heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban of levenslang opgesloten te worden in de gevangenis wegens de job van uw broer. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Echter blijkt dat uw broer persoonlijk nooit te maken kreeg met enige vergeldingsacties. Nochtans zou hij reeds langere tijd voor de machtsovername bij het ANA begonnen zijn (CGVS, p.15). Dit geldt evenzeer voor uw familie.

Gevraagd of de taliban jullie voor de machtsovername lastig vielen of naar jullie kwamen, stelde u dat ze toen niet naar jullie huis konden komen en dat jullie het huis niet verlieten (CGVS, p.19). Echter verklaarde u eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud dat de taliban voor de machtsovername wel degelijk naar het dorp kwamen en mensen lastig vielen (CGVS, p.9). Dat het bijgevolg niet mogelijk zou geweest zijn voor de taliban om uw familie lastig te vallen, rijmt niet. Bovendien biedt het binnen blijven in jullie huis weinig bescherming, daar de taliban evengoed jullie huis kan aanvallen. Ook het feit dat jullie het dorp verlieten en naar de stad Jalalabad verhuisden, had niets te maken met jullie persoonlijke problemen, maar met het algemene feit dat het districtshuis aangevallen werd en jullie zich niet meer veilig voelden (CGVS, p.19). Dat uw broer en uw familie bijgevolg volledig buiten schot werden gelaten, doet vermoeden dat de taliban helemaal geen interesse kenden in uw broer of uw familie. Deze desinteresse leek zich bovendien verder te zetten na de machtsovername. Zo gebeurde er volgens uw verklaringen eerst drie of vier maanden helemaal niets (CGVS, p.19).

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke geloofwaardige zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Zo haalt u aan dat de taliban zo'n drie tot vier maanden na de machtsovername plots naar jullie huis kwamen op zoek naar uw broer. Dat de taliban echter voor langere tijd, zowel voor als na de machtsovername, geen enkele interesse toonden in uw familie, maar plots overgingen tot een ware klopjacht op uw broer en vervolgens u, doet ten eerste de wenkbrauwen fronsen. Voorts kunnen uw verklaringen inzake de werkwijze van de taliban niet overtuigen. Zo zouden de taliban een eerste keer gekomen zijn, naar uw broer gevraagd hebben en vervolgens zonder meer vertrokken zijn (CGVS, p.19). Vooreerst is het geenszins aannemelijk dat de taliban uw moeder zomaar op haar woord zouden geloven en zouden afdruipe als makke lammetjes zonder haar beweringen te controleren. Immers mislopen ze hierdoor mogelijks hun target, hetgeen volledig aan hun doel zou voorbij gaan. Hun naïeve houding strookt weinig met het algemeen beeld dat u ophangt van de taliban, waarbij ze wraakzuchtige en gewelddadige personen zijn. Daarnaast is het tevens ook allerm minst redelijk dat de taliban uw familie zouden alarmeren en op de hoogte zouden stellen van hun bedoelingen, om daarna weg te gaan zonder het nemen van enige repercussies. Op deze manier kan uw familie immers stappen ondernemen om hier op gepaste wijze op te reageren en zich uit te voeten te maken. Dat de taliban hierop geenszins zouden anticiperen, strookt niet en kadert niet in een logisch geheel.

Verder zouden de taliban hierna opnieuw een maand lang wachten om een tweede maal naar uw huis te komen (CGVS, p.19). Enerzijds is het hierbij opmerkelijk dat jullie wisten dat de taliban op zoek waren naar uw broer en uw familie bijgevolg in het vizier stond, maar dat jullie louter in het dorp bleven wonen en geen enkele voorzorgsmaatregelen leken te nemen. Indien de taliban immers reeds een eerste keer bij jullie thuis langskwamen, is het niet onlogisch te verwachten dat jullie hierna enige stappen zouden zetten ter bescherming, of minstens hierover zouden nadenken. Anderzijds zijn uw verklaringen inzake de houding van de taliban opnieuw weinig eenduidig. Zo zouden ze een klopjacht geopend hebben op uw broer, waarbij ze zelfs u te pakken wilden krijgen en u tot op heden zouden willen vermoorden of opsluiten, maar zouden ze daarentegen wel opnieuw een maand lang wachten om uw familie opnieuw te benaderen. Wederom geven ze uw familie op deze manier wel erg veel tijd om de nodige maatregelen te nemen. Ook geeft dit nogmaals blijk van een zeer lage interesse langs de kant van de taliban, hetgeen ten eerste opmerkelijk is.

Wat het tweede bezoek van de taliban betreft, verklaarde u dat de taliban jullie huis wilden binnen komen om u mee te nemen, maar gezien uw moeder en schoonzus begonnen te schreeuwen en hierdoor de burens kwamen, vertrokken de taliban terug (CGVS, p.20). Dat de taliban zich echter onmiddellijk zouden laten afschrikken door dergelijk geschreeuw of de komst van burens, houdt weinig steek. U verklaarde dat de taliban schrik hadden dat mensen een video zouden nemen van hen of dat ze de mensen hun aandacht zouden trekken (CGVS, p.18). De reden hierachter blijft echter een compleet raadsel. De taliban zouden met hun acties immers een voorbeeld stellen. Ook waren zij diegene die de macht in handen hadden. Dat het dan ook een probleem zou vormen dat ze mogelijks mensen hun aandacht trokken of een video van hen werd gemaakt, is weinig aannemelijk. Dat ze daarna opnieuw afdruipten nadat ze uw familie zeer duidelijk hun intenties kenbaar hadden gemaakt, waardoor uw familie hiernaar kon handelen, doet ten eerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. De vaststelling dringt zich dan ook op dat indien ze het werkelijk op u gemunt zouden hebben, ze reeds alle kansen hadden u te treffen. Te meer dat u in uw huis bleef vertoeven en uw leven verder zette zonder enige problemen.

Hierna zou u zo'n twee tot drie dagen later vertrokken zijn. In deze tijdspanne hoorden jullie niets meer van de taliban en gebeurde er niets meer. Opnieuw leken de taliban dan ook geen enkele stappen te ondernemen om u te pakken te krijgen, of er alles aan te doen dat u zich niet uit de voeten kon maken. De voortzetting van hun desinteresse ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees. Voorts is het nog opmerkelijk dat u, een gezocht target, zonder meer kon vertrekken uit een gebied dat door de taliban gecontroleerd werd. Na uw vertrek zouden de taliban nog éénmaal zijn langsgekomen waarbij uw moeder geslagen werd, tevens een blote bewering (CGVS, p.18, 21). Immers kan van de foto die u voorlegde en waarvan u beweert dat de naaiwonde op de foto het hoofd van uw moeder is, geenszins afgeleid worden wiens hoofd er op deze foto staat afgebeeld, noch op welke manier deze persoon deze hoofdwonde zou hebben opgelopen. Deze foto staft uw verklaringen dan ook op geen enkele manier. Tevens zou uw moeder verzorgd geweest zijn in een kliniek van het Rode Kruis, maar legt u hier dan weer geen enkel document omtrent voor. U haalt dan ook geen geloofwaardige verdere vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode na de machtsovername. Het lijkt er dan ook eerder op dat uw familieleden zich heden nog in Afghanistan bevinden en er geen sprake is van vervolging ten aanzien van hen. U toont dan ook niet aan dat u in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd.

Tevens vermeldde u tijdens uw onderhoud bij de DVZ nog een dreigbrief, maar repte u hierover geen woord tijdens uw onderhoud op het CGVS. Slechts toen u hiernaar gevraagd werd, bevestigde u nog het bestaan van deze dreigbrief (CGVS, p.21). U kunt echter amper informatie verschaffen over deze brief. Zo weet u niet exact wanneer deze bij jullie afgeleverd werd, kunt u omtrent de inhoud louter aangeven dat erin stond dat uw broer zich moest aanmelden, en heeft u deze brief zelf nooit gezien. U legt deze brief overigens niet voor. Uw afwezige kennis en het feit dat u niet in staat bent deze brief voor te leggen, maakt dat hier geen geloof kan worden aan gehecht.

Het CGVS kan dan ook geen geloof hechten aan uw vermeende problemen met de taliban en uw vrees hieromtrent bij een terugkeer naar Afghanistan. Bijgevolg is het evenzeer gissen naar uw vertrekdatum uit Afghanistan, daar de problemen die zogenaamd tot uw vertrek zouden hebben geleid niet geloofwaardig zijn. Bovendien blijft u omtrent uw vertrek dermate vaag en weinig eenduidig, hetgeen de geloofwaardigheid van uw vermeende vertrekdatum verder ondermijnt. Zo werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd of u de Afghaanse kalender kende, namelijk de maanden en de jaartallen (CGVS, p.7). U zei van niet en zelfs toen u geconfronteerd werd met de namen van enkele maanden, deed dit geen belletje rinkelen (CGVS, p.8). Op het moment dat u echter naar uw vertrekdatum werd gevraagd, antwoordde u zonder aarzelen 'in het jaar 1401' (CGVS, p.22). U geconfronteerd met het gegeven dat u dan wel de jaartallen kent, gaf u aan dat u uw vertrekdatum wel kent. Uw verklaring houdt echter geen steek en is allesbehalve afdoende. Dat u eerder geen enkel idee zou hebben van de jaartallen, maar vervolgens wel een specifiek jaartal zou kunnen aangeven inzake uw vertrek, strookt op geen enkele manier. Uw antwoord getuigt dan ook van een ingestudeerd karkater, hetgeen uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Voorts werd u nog gevraagd of u meer specifiek kon aangeven wanneer u vertrok, waarna u stelde de specifieke maand en dag vergeten te zijn (CGVS, p.22). Er werd u nog gevraagd of het bij uw vertrek koud of warm was, hetgeen een makkelijke waarneming betreft, die uw familie zelf in het verleden had gebruikt, namelijk om soms te verhuizen naar de stad bij koud weer (CGVS, p.18), en of het in het begin of op het einde van het jaar was (CGVS, p.22). Opnieuw bent u geenszins in staat te antwoorden, en stelde u dat u het zich niet herinnert daar u in een heel erge situatie was en heel veel stress had. Dat u door de stress echter geen enkele herinnering meer zou hebben aan het moment dat u afscheid diende te nemen van uw familie en vertrok uit uw dorp en dan ook niet zou kunnen aangeven welk seizoen het was, is allerm minst aannemelijk. Ook van een minderjarige verzoeker kunnen dergelijke simpele waarneembare elementen uit uw dagelijks leven verwacht worden geweten te zijn. Dat u dan ook verder vaag blijft en zich lijkt te verschuilen achter onwetendheden, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende vertrekdatum. Daarnaast zou u meer dan een jaar in Iran gebleven zijn, maar bent u opnieuw niet in staat om hier ook maar iets van bewijs voor te leggen. Nochtans verbleef u er in Teheran en werkte u er (CGVS, p.23). Uw verklaring dat alles op uw telefoon stond, maar dat deze kapot gemaakt werd door de politie, betreft een blote bewering. Er werd u nog de vraag gesteld of u nooit eens een foto van u in Iran stuurde naar uw moeder, maternale oom of broer, waarop u antwoordde 'ik denk van niet, maar ik zal mijn best doen dat ik een foto kan vinden' (CGVS, p.23). Echter tot

op heden mocht het CGVS geen enkele foto ontvangen. Dat u echter niet in staat zou zijn om ook maar iets van bewijs voor te leggen van uw anderhalf jaar durende verblijf in Iran en u nooit ook maar enige berichten of foto's naar uw familie zou hebben gestuurd waarmee u deze gehele periode kunt staven, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vertrekdatum en vermeende langdurig verblijf in Iran. Daar u uw vertrekdatum niet aannemelijk maakt, doet vermoeden dat u een eind langer in Afghanistan hebt verbleven dan dat u doet uitschijnen. Dit komt niet ten goede van uw algemene geloofwaardig en deze van uw beweerdte asielmotieven.

Volledigheidshalve wierp u nog op dat u evenzeer niet kunt terugkeren naar Afghanistan omwille van academische redenen, namelijk dat u daar niet naar school kan gaan, en omwille van financiële redenen, namelijk dat er daar geen werk is (CGVS, p.18, 22). Er dient bemerkt te worden dat desbetreffende feiten geenszins een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie betreffen. Zo zijn de door u aangehaalde problemen vreemd aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie. Nergens in uw verklaringen blijkt echter dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren. Deze door u ingeroepen problemen zijn louter van socio-economische aard, en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Infra wordt tevens nog verder ingegaan op de socio-economische situatie in Afghanistan.

Het CGVS wijst er ten slotte op dat u in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Zoals eerder reeds aangehaald wonen uw moeder, uw zussen en schoonzus allen nog in uw geboorteregio in het district Dar-e-Nur in de provincie Nangarhar (CGVS, p.13). Bovendien verblijven uw maternale ooms evenzeer nog steeds in uw geboortedorp (CGVS, p.13). Ook heeft u nog steeds contact met uw moeder en een maternale oom (CGVS, p.14). Bij een terugkeer naar Afghanistan heeft u bijgevolg nog steeds een familiaal netwerk waarop u kunt terugvallen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw taskara en geboortecertificaat staven louter uw identiteit, hetgeen hier niet betwist wordt. De taskara's van uw broer, zussen en moeder tonen slechts hun identiteit aan, hetgeen hier evenmin ter discussie staat. Het diploma secundair onderwijs, het certificaat van Engelse les, verschillende job certificaten, foto's, de ANA badge en de bankkaarten van uw broer verwijzen naar zijn onderwijsniveau en job. Samen met de foto van u en uw broer levert u enig bewijs van uw broer zijn job, echter tonen deze documenten geenszins een vrees in uw hoofde aan bij een terugkeer. De foto van een wonde op iemand zijn hoofd, waarvan u beweert dat het uw moeder haar hoofd is, werd supra reeds besproken. Van dergelijke foto kan geenszins afgeleid worden wiens hoofd afgebeeld wordt, noch in welke omstandigheden deze persoon de verwonding heeft opgelopen. Deze foto levert dan ook geen bewijs voor uw vermeende problemen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat uw advocaat op 23 oktober 2025 het verzoek deed om uw broer te horen in het kader van uw procedure, terwijl uw broer voorlopig nog op het Belgische grondgebied verblijft, vermits uw vrees voor vervolging gelinkt is aan de vrees voor vervolging van uw broer. Er dient echter op gewezen te worden dat elk verzoek op eigen merites dient behandeld te worden. Het profiel van uw broer werd supra niet betwist, echter dient u uw persoonlijke vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een verzoeker van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Bijgevolg werd uw broer niet opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure, daar het CGVS over voldoende informatie beschikt om in uw hoofde over te gaan tot het nemen van een beslissing.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op

gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev)

[manitarian_dev](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsvername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden

aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key

socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key

socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een ‘reception desk’ voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van ‘Refugees and Repatriation’.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen,

terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst maakte u, uw advocaat of voogd geen gewag van 'verwestering' toen de kans zich voortdeed. Indien u werkelijk van mening bent dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren

omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u de eerste vormende jaren van uw leven in Afghanistan hebt doorgebracht, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien bent u er naar school geweest tot de vijfde graad en volgde u religieuze lessen (CGVS, p.10, 12). U heeft tot op heden contact onderhouden met uw familie en kunt bij terugkeer rekenen op een familiaal netwerk (CGVS, p.12-13). Daarenboven blijkt u reeds langere tijd onder het huidige regime van de taliban geleefd te hebben. Daarbij kan zoals supra aangehaald geen geloof worden gehecht aan uw vertrekdatum uit Afghanistan en uw lang verblijf in Iran, waardoor er vermoed kan worden dat u nog langere tijd in Afghanistan verbleven hebt na de machtsovername en op latere leeftijd vertrokken bent, dan dat u beweert. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Ook kunt u zich informeren omtrent de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, via het onderhouden contact met uw familiaal netwerk. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van zes maanden in België (of anderhalf jaar in Europa), totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Dit blijkt ook evenmin uit uw verklaringen inzake uw leven in België. Zo gaat het uitoefenen van uw religie nog steeds goed. U bidt hier als u tijd heeft, u nam deel aan de ramadan en bij de Eid (Offerfeest, zomer 2025) ging u met andere Afghanen bidden in de moskee en naar een Afghaans restaurant (CGVS, p.6-7). Verder gaat u in België naar school om Nederlands te leren, doet u wat fitness in het opvangcentrum, gaat u op uitstap naar Turnhout waar veel andere Afghanen wonen, neemt u deel aan activiteiten georganiseerd door het opvangcentrum en in de grote vakantie hielp u voor een kleine vergoeding met bepaalde taken in het opvangcentrum (CGVS, p.11-12). Waar u naar school gaat en kennis maakt met de Belgische samenleving, vertoef u nog steeds grotendeels in een Afghaans netwerk en kan geenszins gesteld worden dat u de Afghaanse waarden en normen achter u gelaten zou hebben, waardoor een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Tevens brengt u geen concrete, persoonlijke elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat uw verblijf in België zich in uw hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Er dient opgemerkt te worden dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl en deelname aan de Belgische samenleving, hoewel verdienstelijk, in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling. Daarbij dient te worden beklemtoond dat enige mate van integratie niet per definitie inhoudt dat u in die mate verwesterd zou zijn, dat een terugkeer naar Afghanistan voor u onmogelijk zou zijn. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging.

Voorts stipt het CGVS nog aan dat indien u meent dat uw integratie een element is dat kan leiden tot een verblijfsrechtelijke status, u zich hiervoor tot de geëigende procedure dient te wenden (procedure regularisatie 9bis). Zoals uitvoerig beargumenteerd volstaat (uw) integratie niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6, artikel 57/1, § 4 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 10 en 11 van de Belgische Grondwet (hierna: de Grondwet), van de artikelen 4, 24 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 3 van het Internationaal verdrag voor de rechten van het kind (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van artikel 10, derde lid, b) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn), van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst zet verzoeker op theoretische wijze het hoger belang van het kind uiteen in een asielprocedure. Vervolgens wijst hij op de problemen in geval van terugkeer naar Afghanistan, namelijk door het werk van zijn broer het Afghaans nationaal leger (oftewel het ANA) en zijn eigen profiel en normoverschrijding in hoofde van de taliban. Voorts stipt verzoeker de verplichtingen van asielinstanties qua onderzoek aan, namelijk de toepasbaarheid van de standaarden onder artikel 3 van het EVRM, de landeninformatie en bewijsstandaarden. Verder bespreekt verzoeker het tekort aan informatie en censuur. Hij wijst hierbij op het algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan evenals op de censuur en de intimidatie van journalisten en burgers. Daarnaast stipt hij het gebrek aan informatie aan om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren. Vervolgens zet verzoeker een betoog uiteen aangaande de *Rule of Law*: een onduidelijk wettelijk kader en de onvoorspelbaarheid van inbreuken. Voorts wijst verzoeker op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Verzoeker bespreekt hierbij de effectieve terugkeer als uitgangspunt van een risicobeoordeling, de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep, de gelijkenissen en verschillen met de Sufi en Elmi casus, de kwalificatie van de vrees en vervolgingsgrond, het risico bij de terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst, het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst, het risico op onmenselijke en vernederende behandelingen en mishandeling als sanctie. Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende relevante inventaris waarvan de stukken eveneens worden toegevoegd:

"3. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

4. Asyls, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities, November 2023, pg. 42,".

2.2.2. Verweerder legt op 14 april 2026 een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende informatie, waarvan de weblink wordt vermeld:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;

- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;

- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van december 2023;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan: Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments* van 2 februari 2024;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van november 2024;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van januari 2026.

2.2.3. Verzoeker brengt op 17 april 2026 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij gewezen wordt op volgende bronnen waarvan weblinks raadpleegbaar zijn:

- “Kate Clark, ‘*LAW, CONTROL, FEAR – AND SOME DEFIANCE: Citizens and enforcers talk about the ‘promotion of virtue and prevention of vice’, Afghanistan Analysts Network, Rights and Freedoms, december 2025*”;
- “Afghan Analysts Network, “*What Afghans May Read: Banned books under the Islamic Emirate*”, 28 december 2025”;
- “EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, January 2026”;
- “Rawadari, “*Press Release Regarding the Implications of the “The Criminal Procedure Code for Courts” Issued by the Taliban*”, 22 januari 2026”;

Aan deze aanvullende nota wordt ook nog een getuigenis toegevoegd van een Fedasil-assistent.

2.2.4. Verzoeker brengt ter terechtzitting van 20 april 2026 aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan een getuigenis wordt toegevoegd van een Fedasil-assistent zoals reeds ook neergelegd middels zijn eerste aanvullende nota.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling

Na analyse van het rechtsplegingsdossier wordt geoordeeld dat in de huidige stand van zaken niet alle elementen voorliggen teneinde met kennis van zaken een beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan onder meer een vervolging door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn broer voor het Afghaanse nationale leger.

In het verzoekschrift wordt inzake verzoekers broer toegelicht dat deze broer S. K. M. in België op 2 juli 2024 een beschermingsverzoek indiende en er op 19 juli 2024 een beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (26quater) genomen werd in diens hoofde omdat België niet de verantwoordelijke lidstaat was om het beschermingsverzoek te behandelen. In het verzoekschrift wordt betoogd dat België evenwel na verstrijking van de “Dublintermijn” op 20 januari 2025 toch de verantwoordelijke lidstaat werd wat betreft de behandeling van het beschermingsverzoek van verzoekers broer. Dit gegeven wordt eveneens bevestigd door ‘s Raads arrest van 7 april 2026 nr. 344 398 waaruit blijkt dat België inderdaad de verantwoordelijke lidstaat is.

Wat betreft het beschermingsverzoek van verzoekers broer wordt er in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat uw advocaat op 23 oktober 2025 het verzoek deed om uw broer te horen in het kader van uw procedure, terwijl uw broer voorlopig nog op het Belgische grondgebied verblijft, vermits uw vrees voor vervolging gelinkt is aan de vrees voor vervolging van uw broer. Er dient echter op gewezen te worden dat elk verzoek op eigen merites dient behandeld te worden. Het profiel van uw broer werd supra niet betwist, echter dient u uw persoonlijke vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een verzoeker van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Bijgevolg werd uw broer niet opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure, daar het CGVS over voldoende informatie beschikt om in uw hoofde over te gaan tot het nemen van een beslissing.”

Verzoeker betoogt dat zijn broer de protagonist is in zijn asielrelaas daar deze broer immers jaren voor het ANA heeft gewerkt. Het is volgens verzoeker bijgevolg zeer plausibel dat er een andere beoordeling werd gemaakt in zijn eigen asielprocedure, wat implicaties kan hebben voor de beoordeling van zijn beschermingsnood.

In casu kan de Raad redelijkerwijze besluiten dat het beschermingsverzoek van verzoekers broer, wiens profiel door de commissaris-generaal op zich niet wordt betwist, nog hangende is. De commissaris-generaal, die niet aanwezig is ter terechtzitting, kan hierover niet worden bevraagd voor nadere toelichtingen.

Aangezien uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vrees rechtstreeks verband houdt met de werkzaamheden van zijn broer voor het Afghaanse nationale leger, en het hangend beschermingsverzoek van deze broer wiens profiel niet ter discussie staat, heden niet wordt betwist is de Raad van oordeel dat het in het belang van een goede rechtsbedeling is om na te gaan welke gevolgen de analyse en uiteindelijke beslissing inzake het beschermingsverzoek van verzoekers broer heeft voor zijn eigen verzoek, zowel wat betreft de beoordeling van zijn vluchtmotieven die rechtstreeks zijn gelinkt aan het profiel van deze broer als wat betreft de invloed van voormeld profiel op verzoekers vrees wegens gepercipieerde verwestering.

De Raad benadrukt hierbij dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “Afghanistan: targeting of individuals”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA “Afghanistan: targeting of individuals”, augustus 2022, p. 63-65).

In het licht hiervan merkt de Raad op dat verzoeker, indien hij naar Afghanistan zou terugkeren zonder zijn broer wiens werkzaamheden voor het ANA niet worden betwist, hij mogelijks het risico loopt om via het lokale talibannetwerk te worden geïdentificeerd als terugkeerder wiens broer in België verblijft als mogelijks erkende vluchteling en dat verzoeker hierdoor zal kunnen worden beschouwd als (eveneens) ‘besmet’ door de Belgische en Europese waarden en normen. Er kan niet worden uitgesloten dat verzoeker nauwlettend in het oog zal worden gehouden teneinde na te gaan of hij zich gedraagt volgens de heersende waarden en normen in Afghanistan, zoals vormgegeven door de taliban. Er kan redelijkerwijze niet worden uitgesloten dat

een mogelijk verhoogd toezicht op verzoeker omwille van het profiel van zijn broer in België het risico vergroot dat verzoeker door de taliban zal worden geveiseerd.

Daargelaten verweerders oordeel dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers persoonlijke problemen met de taliban bij vertrek uit Afghanistan stipt de Raad de noodzaak aan van een globale beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van zijn huidige individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist. Verweerders oordeel dat de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardig zouden zijn sluiten niet uit dat verzoeker actueel een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk zou kunnen maken omwille van zijn individuele omstandigheden, waaronder een aantal onbetwiste elementen die verzoekers zaak kenmerken, waaronder onder meer het profiel van zijn broer.

De Raad meent zodoende dat in casu geen abstractie kan gemaakt worden van het hangend beschermingsverzoek van de broer wiens werkzaamheden voor het ANA niet betwist worden zonder nader onderzoek met betrekking tot de mogelijke gevolgen van deze relevante elementen voor verzoeker(s) zichtbaarheid).

De Raad concludeert dat heden in hoofde van verzoeker een aantal concrete, individuele elementen aanwezig zijn die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer zij al dan niet cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen.

2.4. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 november 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU